De regeringsstructuur in de nationaalsocialistische staat

Door Harold A. Covington

De regeringsstructuur in de nationaalsocialistische staat

Door Harold A. Covington, Oorspronkelijk uitgebracht in oktober 1976 door White Power Publications, vertaling door NaSoBi 2026.

Harold A. Covington

Index

Inleiding **4**

De drie beginselen van de nationaalsocialistische regering **5**

De nationaalsocialistische staat en de Nieuwe Mens **9**

"Nicht der Staat schafft das Volk, sondern das Volk schafft sich seinen Staat."

- **Adolf Hitler**

Inleiding

Een van de belangrijkste methoden die de vijanden van de Arische mens gebruiken om de ware aard van het nationaalsocialisme te verduisteren, is de laster dat er in werkelijkheid zoiets niet bestaat. “Er bestaat geen nationaalsocialistische filosofie,” vertellen de kosjere commentatoren ons, “behalve wat zij aanduiden als ‘arrogantie en rassenhaat’” – hun term voor de diepe liefde van de nationaalsocialist voor zijn volk. Dit sprookje zet zich door in de “officiële” interpretatie van de nationaalsocialistische regering. In werkelijkheid, beweren de Hebreeuwse historici, heeft er in het Derde Rijk nooit een nationaalsocialistische regering bestaan – het was allemaal gewoon een totalitair eenmanspektakel dat werd geleid door de vleesgeworden duivel, Adolf Hitler.

De serieuze student van de beweging zal dit oude trucje natuurlijk herkennen en terzijde schuiven. Maar het feit blijft dat de leugen van de Hitler-dictator stevig in de geesten van vele miljoenen blanken over de hele wereld is geplant. Net als de zesmiljoen-holocaustmythe zal het een van de moeilijkste en kwaadaardigste joodse verdraaiingen zijn om op te ruimen.

Misschien is de beste manier om deze mythe van de ontbrekende ideologie te bestrijden, de aard van de nationaalsocialistische regering te definiëren – haar tastbare vorm en een zichtbare structuur te geven, en de beginselen aan te wijzen waarop het nationaalsocialisme zijn bestuur baseert.

De drie beginselen van de nationaalsocialistische regering

De aard van de nationaalsocialistische regering kan in drie basisbeginselen worden samengevat:

Beginsel Nummer Eén:

De primaire plicht van de nationaalsocialistische regering is het in stand houden van de nationaalsocialistische staat.

Idealisten die nog vasthouden aan hoop in het oude liberaal-democratische stelsel hebben betoogd dat het enige wat nodig is om de zieke samenleving van vandaag te genezen, is de regering op de een of andere mysterieuze politieke manier "gevoeliger" te maken voor "de behoeften van het volk". Zij wijzen er – terecht – op dat de regeringen van vandaag (wanneer zij niet door de joden als knuppel worden gebruikt om de gojim mee te slaan) niet meer zijn dan gigantische, logge, slechtgehumeurde parasieten die enorme hoeveelheden geld verslinden, zich onnodig met het leven van mensen bemoeien en niets produceren behalve geestelijke uitwerpselen: formulieren die moeten worden ingevuld en idiote wetten die lachwekkend zouden zijn ware het niet dat ze moeten worden nageleefd.

In feite gehoorzamen de moderne regeringen aan het eerste gebod van elke gewone regering: zij handhaven zichzelf. Dat is de eerste prioriteit van elk organisme, zowel biologisch als politiek. Degenen die bevelen geven, willen die bevelen blijven geven en niet hun voorrecht overdragen aan iemand anders om vervolgens zelf plotseling aan de ontvangende kant te staan. Dit geldt in meerdere of mindere mate voor alle vormen van regering – democratisch, communistisch, monarchaal, tribaal enzovoort – behalve voor één: het nationaalsocialisme.

In het eerste beginsel van de nationaalsocialistische regering, hierboven gesteld, verschijnt een zeer belangrijk verschil. Haar primaire plicht is niet zichzelf in stand te houden, maar de nationaalsocialistische staat in stand te houden. De staat en de regering zijn twee verschillende dingen, net zoals het lichaam en de hersenen twee verschillende dingen zijn – maar toch deel van hetzelfde organisme. Veranderingen in de vorm en structuur van de regering hebben weinig betekenis, zolang de nationaalsocialistische staat intact blijft. En zoals we in de volgende bespreking van die staat zullen zien, bestaat hier voor één keer geen conflict tussen praktisch nut en idealisme. De nationaalsocialistische staat is bij definitie gericht op de belangen van zijn Arische of blanke volk. Door de staat als primaire plicht in stand te houden, vervult de regering dus haar eigen ideale bestaansreden.

Maar hoe definiëren we de nationaalsocialistische staat? Is hij louter een politiek entiteit met een nationaalsocialistische regering? Nee. Hij is een sociaal organisme dat bestaat uit een bepaalde groep Arische mensen. Maar wat is het doel van dit organisme?

Beginsel Nummer Twee:

De nationaalsocialistische staat, en daarmee ook de regering, is een MIDDEL, geen DOEL op zichzelf.

Een middel waartoe? Het primaire doel van de nationaalsocialistische staat is het behoud, de bescherming en de algemene verzorging van het welzijn, de gezondheid en het geluk van het Arische of Blanke ras. Dit betreft het gehele ras, niet alleen dat deel ervan dat binnen zijn geografische grenzen leeft. Zolang ook maar één Arische groep of natie onder het Khazaarse juk blijft, met hun geesten beneveld door de leugens van die meesters in bedrog, moet het de zorg zijn van elke nationaalsocialistische staat en van de beweging zelf om alle noodzakelijke stappen te nemen voor hun bevrijding. Bovendien mag de fout van Duitsland om de Raciale Vijand massaal te laten vertrekken en zo de overname van andere blanke landen mogelijk te maken, niet worden herhaald.

Omdat het welzijn van het blanke ras de primaire zorg van het nationaalsocialisme is, geldt het omgekeerde ook. Het welzijn van het ras bestaat grotendeels uit het beschermen ervan tegen de kuiperijen van zijn vijanden – of liever gezegd van de Ene Grote Vijand in al zijn vermommingen. Daarom moet de nationaalsocialistische staat zich niet alleen bezighouden met de toestand van de Arische mens, maar ook de status van de jood over de hele wereld in de gaten houden.

Als voorhoede van de blanke raciale overleving is het niet alleen de plicht van de staat, maar van de gehele nationaalsocialistische beweging en van elke individuele nationaalsocialist om ons programma van blanke eenheid en daarmee blanke macht te verwezenlijken: de macht om ons ras te redden en de weg terug te vinden naar ons genetisch erfgoed als ontdekkingsreizigers van het heelal en als verantwoordelijke bemanningsleden van ruimteschip Aarde.

Hier komen we bij de relatie tussen beweging en staat, of specifieker: tussen partij en regering.

Beginsel Nummer Drie:

De nationaalsocialistische regering is de operationele vleugel van de nationaalsocialistische beweging. Specifiek is zij de operationele vleugel van de nationaalsocialistische partij die in een bepaald land aan de macht is.

Omdat het nationaalsocialisme zijn voorziene evolutie heeft voortgezet om het gehele blanke ras te omvatten, moeten onze nationale beleidslijnen veel breder zijn dan die welke de meeste aanhangers van de vroege beweging voor ogen hadden. Waar het zich ook bevindt, welke taal het ook spreekt:

Our race is our nation!

Daarom moeten we goede communicatie onderhouden over grote afstanden om onze raciale kameraden te steunen met gecoördineerde actie, en de erfenis van de Donkere Middeleeuwen – geopolitieke grenzen – te overwinnen; een spel waarin onze joodse vijand al lang onbetwist kampioen is. Het is belangrijk erop te wijzen dat de joden de historische grondleggers waren van raciaal in plaats van ruimtelijk statisme. Met andere woorden: de raciale vijand heeft, door slechts twee nationaalsocialistische beginselen te ontdekken en toe te passen – raciale solidariteit en leiderschap – sinds de Romeinse "verovering" en verstrooiing van Juda onoverwonnen oorlog kunnen voeren tegen de volkeren van de gehele wereld!

Laat geen gehersenspoelde criticus ontkennen dat nationaalsocialisme werkt. Een zesduizend jaar oud track record ligt voor iedereen ontbloot, vooral voor hen die in aanraking zijn gekomen met het Oude Testament van de joden en bepaalde smerige passages uit hun Talmoed. Het feit dat de joden bepaalde nationaalsocialistische beginselen hebben gebruikt om onnoemelijk veel kwaad te stichten onder de volkeren van de wereld, is geen fout van het nationaalsocialisme. Het is veeleer een levend bewijs van de ongeëvenaarde effectiviteit van ons geloof.

In de handen van de blanke mens kan het nationaalsocialisme en zijn Raciale Bewustzijn de weg vrijmaken voor het Arische Imperium dat een nieuw tijdperk van wonderen en adembenemende prestaties zal inluiden. Maar voorlopig, en tijdens de middenfase van de Strijd, is autonomie voor elke Partij in elk land een tactische noodzaak. Men zou kunnen zeggen dat op een later tijdstip een aantal nationaalsocialistische staten zich zullen verenigen tot het "team" van de blanke mens, met als doel de "bal" – het levenschenkende ideaal van de nog onder joodse controle staande Arische wereld – te dragen en te "scoren" door andere nationaalsocialistische staten te scheppen die de oude, vervallen satrapieën van de wereldjodendom vervangen. Het feit blijft dat, op welk niveau dan ook, Partij en regering, en daarmee Partij en staat, ondeelbaar moeten zijn. Er kan geen aparte structurering van Partij en regering bestaan. Dit is uiteindelijk wat het nationaalsocialistische Duitsland ten val heeft gebracht.

Vanwege de kuiperijen van het wereldjodendom, gevestigd in Londen en New York, had Duitsland onvoldoende tijd om zijn huis op orde te brengen en de rommel op te ruimen die was overgebleven van het vorige keizerlijke en liberaal-democratische wanbestuur. Toen de oorlog losbarstte boven de dappere hoofden van de Duitse pioniers, dwong de nationale inspanning voor de overwinning een beroep te doen op mannen en groepen wier bekwaamheid, effectiviteit en bovenal loyaliteit hoogst twijfelachtig waren.

Specifiek was de nationaalsocialistische regering er nooit in geslaagd de strijdkrachten en de ambtenarij volledig te "nazificeren". De Wehrmacht was de laatste bolwerk van de oude keizerlijke reactionairen. Deze Junker-aristocraten waren totaal niet in staat het idee te aanvaarden van een raciale aristocratie die elke Arische boer of fabrieksarbeider dezelfde verheven status toekende als henzelf, noch konden zij de

gedachte verdragen dat het leger slechts één operationele formatie was van een algehele beweging. Voor de oorlog werd enige vooruitgang geboekt in het elimineren van dit soort versteend denken, en de vorming van de SS – de eerste echte band van Arische krijgers sinds de verstrooiing van het ras tijdens de grote volksverhuizingen 20.000 jaar eerder – was een enorme stap in de goede richting. Maar toen kwam september 1939, en de blaffende honden van het jodendom werden op Duitsland losgelaten.

Het valt niet te ontkennen dat de reactionairen een groot deel van het Duitse officierskorps uitmaakten en dat zich onder hen enkele van het beste militaire talent bevond dat Duitsland ter beschikking stond. Het zou de hoogste dwaasheid zijn geweest om midden in de oorlog door te gaan met het zuiveren van deze officieren, en daarom werden zij geduld, konden zij treuzelen en de oorlogsinspanning hinderen uit jaloezie jegens de nationaalsocialistische leiding.

Twee opvallende voorbeelden van deze bende zijn Franz Halder, wiens aarzeling tot zoveel Duitse tegenslagen leidde, en Stauffenberg, de reactionaire kolonel die als deel van een algehele samenzwering van gelijkgezinde officieren op 20 juli 1944 probeerde de Führer te vermoorden.

Ditzelfde verschijnsel was tijdens de oorlogsjaren ook elders in Duitsland waarneembaar. De beste mannen waren allemaal aan het front – de mindere types werden in verantwoordelijke posities in het binnenland geschoven, waar zij met hun burgerlijke kleingeestigheid en domheid als een molensteen om de nek van de Duitse oorlogsinspanning hingen. Zij waren geen nationaalsocialisten, en daarom waren zij volkomen ongeschikt en ineffectief als leden van een nationaalsocialistische regering.

Zo zien we dat de nationaalsocialistische regering idealiter eenvoudig als een andere Partijformatie moet worden behandeld, naast de Stormtroepen, de Jeugdbeweging enzovoort.

De nationaalsocialistische staat en de Nieuwe Mens

We hebben gezegd dat de nationaalsocialistische regering, door de nationaalsocialistische staat in stand te houden, daarmee zowel haar praktische als haar idealistische functie vervult en het welzijn van het ras onderhoudt. Maar wat houdt “het ras in stand houden” concreet in?

Ten eerste houdt het in dat de nationaalsocialistische beweging wordt onderhouden en verder ontwikkeld. Het nationaalsocialisme is de ultieme uitdrukking van de Arische wil om te overleven en te overheersen. Sterker nog: het is de ultieme uitdrukking van de Arische raciale persoonlijkheid zelf. Dit betekent niet dat het een statische wereldbeschouwing is, of dat alles wat erover te weten valt reeds bekend is – integendeel, dat kan niet, omdat het nationaalsocialisme volmaakt aansluit bij de processen van de natuur en daardoor een filosofie is die even oneindig is als het heelal zelf. Maar omdat het nationaalsocialisme de eerste wereldbeschouwing is die voor de gehele Arische mens is geformuleerd, en de enige kan zijn, volgt daaruit dat hoe beter de nationaalsocialistische beweging ervoor staat, hoe beter het gehele ras ervoor staat. Kortom: wat goed is voor het nationaalsocialisme, is goed voor de blanke mens – en omgekeerd.

Ten tweede moet de nationaalsocialistische staat hoge prioriteit geven aan de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de Arische mensen binnen haar grenzen, en voor zover mogelijk ook aan die daarbuiten. Het begrip lichamelijke gezondheid en veiligheid behoeft weinig uitleg, behalve dat het niet alleen vrijheid inhoudt van overduidelijke gevaren zoals zwarte criminaliteit, communistische ondermijning en allerlei vormen van joods geïnspireerd terrorisme, maar ook de vrijheid van leven, vrijheid en het nastreven van geluk.

De meeste moderne Arische mensen in bijna alle landen brengen bijvoorbeeld het grootste deel van hun leven door in schuld bij allerlei parasitaire financiële instellingen. Dit komt niet door verkwisting of financieel onvermogen, maar doordat het gehele economische stelsel in de westerse wereld van vandaag is gericht op de volgende doelen:

1. de joodse kapitalisten en hun shabbes gojim-marionetten verrijken;
2. het materialistische negentiende-eeuwse geld-denken als dominante factor in het westerse leven handhaven;
3. ervoor zorgen dat de macht om geld te scheppen in handen blijft van het joodse wereldbankstelsel.

De enige manier waarop de gemiddelde blanke zich in deze materialistische samenleving kan handhaven, is via schuldenknechtschap in de vorm van hypotheken, autoleningen, creditcards met afbetalingstermijnen enzovoort. Iemand die zijn hele werkende leven zwoegt alleen maar om in zijn oude dag min of meer schuldenvrij te zijn, mist de hele zin van het leven. Deze toestand moet door de nationaalsocialistische regering worden gecorrigeerd binnen het kader van een hernieuwde Arische samenleving. Het vernietigen van het kapitalisme en andere vormen van joodse financiële parasitisme is meer dan een leerstuk van de nationaalsocialistische ideologie: het is een kwestie van openbare veiligheid. De joden hebben met behulp van talloze blanke rasverraders sinds de negentiende eeuw het materialisme als wapen gebruikt, een sluipend middel om Arische initiatief te verstikken en Arische individualiteit te ondermijnen. Het is mogelijk de zwaarste aanklacht in de lange tenlastelegging tegen dat

verachtelijke volk. De nationaalsocialistische staat is verplicht haar burgers gelijke bescherming te bieden tegen de zwarte verkrachter en tegen de joodse bankier.

Subtieler is het begrip geestelijke gezondheid. Hier betreden we een terrein waarin anti-nationaalsocialistische joods-liberale propagandisten zich hebben uitgeleefd in een orgie van leugens. Zij schreeuwen hysterisch dat nationaalsocialisme “gedachtcontrole” betekent en dat wij van plan zijn iedereen in mentale dwangbuizen te persen, te beginnen bij de jeugd, zodat uiteindelijk “iedereen robots” wordt die de vreselijke “nazi-dictatuur” gehoorzaamt. Hoe idioot! Iedereen die zo’n idee ook maar kan koesteren, heeft geen enkel begrip van wat nationaalsocialisme werkelijk is. Helaas geloven miljoenen Arische mensen vandaag precies dat, en wie kan het hun kwalijk nemen, gezien de joodse propaganda waarmee zij hun hele leven zijn gebombardeerd? Laten we deze “gedachtcontrole”-laster eens opruimen. Er is gezegd dat licht niets anders is dan de afwezigheid van duisternis. Zo is gezondheid niets anders dan de afwezigheid van ziekte. Geestelijke gezondheid in Arische, nationaalsocialistische zin is eenvoudig de afwezigheid van geestelijke ziekte: de afwezigheid van raciale zelfhaat en onberedeneerde schuldgevoelens, de afwezigheid van materialisme en de hebzuchtige lust naar de luxe van joodse degeneratie, de afwezigheid van subtiele geestelijke vergiften zoals liberalisme en egalitarisme.

Het is waar dat dit de “vrije gedachte” in zeer beperkte mate “beperkt”, maar het is een gezonde beperking. Men loopt ook niet vrijwillig een kuil drijfzand in. Beperkt dit een mystiek “recht op bewegingsvrijheid”? Betekent “vrijheid van gedachte” dat men verplicht is zich in de goten van het leven te wentelen? Het nationaalsocialisme zegt van niet. Het rijk van de Arische gedachte is nog lang niet volledig verkend, en er is alle reden om aan te nemen dat het oneindig is. Ons ras heeft Homerus, Aeschylus, Chaucer, Dante, Shakespeare, Byron en Ezra Pound voortgebracht. Wie weet welke briljante literaire werken nog geschreven moeten worden? Het heeft Alexander, Caesar, Justinianus, Karel de Grote, Richard Leeuwenhart, Washington, Lincoln en Adolf Hitler voortgebracht. Wie weet welke grote leiders nog geboren moeten worden?

Ons ras bestaat uit filosofen, krijgers, wetenschappers, ontdekkingsreizigers, leraren, kunstenaars, bouwers, profeten en visionairs. De geschiedenis van de wereld is de geschiedenis van de Arische mens. Voordat wij naïef en goedgelovig de jood binnenlieten in de citadel van onze grootheid, waren onze prestaties zo magnifiek dat zij zelfs vandaag nog verwondering en ontzag wekken. En eenmaal de parasieten verdreven, wie weet wat er dan nog in het verschiet ligt?

Dit brengt ons bij het uiteindelijke doel van de nationaalsocialistische staat. Dat is de bevordering van datgene wat het ultieme doel van het nationaalsocialisme zelf is: het verbeteren van het product. Het Arische volk draagt in zichzelf het zaad van genialiteit. Precies wat dat is, weet niemand, maar we weten wel dat het het grootste bezit is dat ons ras heeft.

De individuele Arische man of vrouw wordt geboren met de meer algemene deugden van de soort: moed, hardheid, edelmoedigheid, liefde voor ras en familie enzovoort. Wanneer deze kwaliteiten worden geremd of ontbreken, is dat bijna altijd het gevolg van omgevingsfactoren. Dat verklaart waarom een natie van 200 miljoen (nominaal) Arische mensen de destructieve capriolen van slechts 25 miljoen zwarten duldt. De joden hebben de Amerikaanse sociale omgeving zo zorgvuldig gemanipuleerd dat de overgrote meerderheid van de blanke bevolking in een verdoofde verdoving is gebracht. Het zal uiteraard tot de eerste taken van de opkomende nationaalsocialistische orde behoren om deze slapers te wekken. Maar de sleutel tot Arische vooruitgang door de eeuwen heen is altijd de periodieke en fortuinlijke verschijning van genialiteit geweest.

Sommige omgevingen en tijdperken lijken de groei van deze mysterieuze eigenschap meer te bevorderen dan andere – het Elizabethaanse Engeland, het Italië van de Renaissance en de Napoleontische periode zijn hiervan opvallende voorbeelden. Op andere momenten lijkt de genialiteit door de Voorzienigheid te zijn geplant met het uitdrukkelijke doel het ras op het juiste pad van zijn lotsbestemming te sturen, juist op het moment dat het Arische volk dreigt te ontsporen.

Zo sprong in het jaar 9 n.Chr. een onbekende Germaanse krijger genaamd Arminius plotseling naar voren. Met bliksemsnelle snelheid verenigde hij de ruziënde Germaanse stammen en vernietigde vervolgens de Romeinse legioenen volledig in de slag bij het Teutoburgerwoud. De gevolgen hiervan werden pas eeuwen later volledig duidelijk, toen de Germaanse stammen uit het noorden naar beneden trokken en Rome zelf uitroeiden. Stel dat Arminius nooit was verschenen? Stel dat de Germaanse stammen aan Rome waren gevallen – destijds een bewonderenswaardig Arisch rijk, maar later een gedegenereerde, verjoodste schande? Wie zou dan de noodzakelijke zuivering hebben uitgevoerd? Zonder Arminius had het gehele Arische volk mogelijk bezweken voor het neo-jodendom en de ondergang. Door Arminius werd het neo-jodendom gedwongen zich aan te passen, en tegen de tijd dat het de laatste blanke heidenen overweldigde, was het door noodzaak en natuurlijke evolutie veranderd in een Kerk die redelijk paste bij het Arische karakter. In de Middeleeuwen vervulde het zelfs een nuttige rol als eenmakende factor en bewaarder van het grote culturele erfgoed van de oudheid. Het neo-jodendom behield deze functie tot de Renaissance, waarna het begon te vervallen. Ware het niet voor de krachtige inspanningen van het wereldjodendom, dat het heeft omgevormd tot zijn huidige destructieve anti-Arische vorm (vrij dicht bij de oorspronkelijke cultus), dan zou deze godsdienst een natuurlijke dood zijn gestorven.

Om nog een voorbeeld te geven van deze genialiteit op het donkerste uur in recentere tijden: laten we de carrières van de Führer zelf en van zijn opvolger George Lincoln Rockwell bekijken. Adolf Hitler gaf de Arische mens de sleutel tot zijn raciale lotsbestemming op een moment dat de krachten van de duisternis op het punt leken te zegevieren. Inderdaad zegevierden zij, maar niet voordat het blanke ras als geheel Hitlers waarschuwing begon te begrijpen. Alsof de natuur ons nog eens wilde onderstrepen welk pad zij voor ons had bedoeld, schonk zij ons Lincoln Rockwell. De joden slaagden erin Hitlers opvolger te doden, maar zonder mankeren zal De Leider opstaan om bij blanke mannen en vrouwen het besef van raciale plicht en richting opnieuw te doen oplaaien.

Het moet een urgente zorg van de nationaalsocialistische staat zijn om passend onderzoek te doen dat de selectie van Arische genialiteit en leiderschap systematiseert, zodat een continuïteit van wijs bestuur wordt gehandhaafd en ons ras nooit meer het gevaar van uitroeiing loopt zoals nu, omdat wij ons hebben overgegeven aan de heerschappij van door vreemden beheerste marionetten die slechts in naam tot ons ras behoren. Net zoals wij hebben geleerd om te fokken met ons beste graan en ons beste vee om ons tegen hongersnood te beschermen, zo moeten wij met de natuur samenwerken om de continue beschikbaarheid van bekwame leiders te verzekeren. Geen enkele boer zou lang overleven als hij zijn zaad willekeurig zou uitstrooien zonder op de kwaliteit van het zaad, de vruchtbaarheid van de bodem en het seizoen te letten. Het zou te veel gevraagd zijn van de natuur om steeds weer onze eigen onachtzaamheid te compenseren.

Toch doen wij blanken precies dat: wij laten ons in ruw vaarwater drijven in de overtuiging dat de natuur op het juiste moment een sterke roeier in onze boot zal laten vallen! Wij nationaalsocialisten baseren onze aanspraak op rechtvaardigheid op het feit dat wij ons aan de natuur houden en daarom verplicht zijn haar strenge wetten van overleving te kennen.

Blanke beschavingen zijn gekomen en gegaan door deze fundamentele onwetendheid van die bepaalde tak van ons ras, hoewel het blanke ras als geheel tot nu toe heeft overleefd. Maar die overleving was niet het gevolg van vooruitziendheid of wijsheid onzerzijds. Zij was louter het gevolg van onze verspreiding. Nu wij dagelijks terrein verliezen aan andere rassen, zal afstand ons niet meer te hulp komen als wij falen. De taak om met de natuur samen te werken ten behoeve van onze raciale overleving is niet zo complex als het voor de oppervlakkige waarnemer of denker lijkt. Sparta was een oud en werkbaar voorbeeld van de selectie en ontwikkeling van de besten als leiders. Hitlers NAPOLA's (Nationalpolitische Erziehungsanstalten) werkten langs soortgelijke lijnen en trokken alleen de meest gekwalificeerde jongeren aan nadat de strengste normen waren gehanteerd.

In onze eigen tijd zijn we ons bewust van de voortdurende activiteiten van joodse organisaties zoals de vrijmetselaars, zionisten en jezuïeten, die slimme, robuuste en talentvolle individuen opsporen om de continuïteit en bekwame leiding van hun duistere ontwerpen te handhaven. Het is hoog tijd dat de blanke mens hetzelfde doet om zijn eigen overleving te verdedigen. Het is alleen maar eerlijk om te zeggen dat de jood, hoewel onze raciale aartsvijand, niet onze grootste vijand is – geenszins! Wij zijn het slachtoffer van onze eigen willige onwetendheid. De joden moedigen ons slechts met alle mogelijke middelen aan om ons als vee te blijven gedragen, grazend in onze weelderige wei naast de kosjere slachthuizen.

Als de Arische mens morgenochtend wakker zou worden, zou het joodse probleem tegen de avond verdwenen zijn. Het is daarom de allerhoogste plicht van de nationaalsocialistische beweging om de kennis van ras zo diep en onuitwisbaar in het collectieve Arische bewustzijn te planten dat joodse leugens het nooit meer kunnen verduisteren. Wanneer die dag komt – de dag waarop Arische creativiteit wordt verenigd met Arisch raciaal bewustzijn – zal de eerste en grootste stap zijn gezet in de schepping van de Nieuwe Mens, de volgende fase in de evolutie van het menselijk geslacht, net zoals homo sapiens de volgende stap omhoog is van homo erectus.

Het is deze Nieuwe Mens, deze Arische Mens, aan wie de toekomst toebehoort. Het is deze Nieuwe Mens, niet de jood, niet de negroïde, wiens lotsbestemming de ultieme doelstelling van de mensheid is geweest en is: de ultieme uitdrukking van dat wezen dat "mens" heet. Het is deze Mens wiens nakomelingen van de thuiswereld zullen opstijgen, de modderrassen achterlatend in de smerige duisternis van hun armzalige bestaan, om de eindeloze leegten van de ruimte te verkennen en zijn zaad onder de sterren te verspreiden.